

man hade så många dagar att äta. Ofreda vore av den anledningen
att bekämpningen gick inte församma annat arbete utan utifrån
innan arbete började i de gjordas dagar till före o efter dagens
arbete o för det skulle vara i ugnen innan dagen egentliga
arbete började, men blev ibland där efter.

Under denna tid betraktade man för det visse sig med
vidnåd o räddade man fäppa en bit vid sig man upp
det o byrste det innan man stegade i rummet eller lode
det ifrån sig, man gick o kasta något vid ifrån sig utan
lägga det, är möjligt vid ansig man bli stark. För det var
den viktigaste tiden i had man det ansig man sig o för de
måga vid skidorna vid slutet av 1860-talet gjorde att
man ännu mer lärde att sätta vände på för det, det fanns
många då som saknade för det för dagen. Vi berättas att
en liten gosse från grannfamiljen, som var jätthig med
många barn, brukade komma in o sätta sig innan för det
nu till Per Tinto o säga: "Vi ha inte för i då, o då var det
en sett rätt att kan gick en bit av mer PT. o samtidigt som

kom både tröskanhet för att de själva ägde det bröd de be-
tröde, deras egna barn voro då ute i andra bröd utom de
den yngsta döttern. Chinga barn skickades ut att ligga
sitt bröd så man kunna alldeles sakta de mat. Allt buspa-
derna stod på brödslo lög i tröskade hjälpte föga då
det inte fanns mycket bränn i rågen att det blev rågat
so det för kans det, utan det lilla där blev var uppätt
innan det var förjänat, man hade vissa skäppor i för-
hållande till mängden tröskad råg, priset på rågen
var 50 kr tunnna. Annars var husmannens ständiga
vinter förjänst tröskningar & beordningar av lång halm.
Under den nämnda tiden måste man ganska allmänt
på värsidan visa ut de renast lagda halmstapen för att
skäppa på den åt djuren i man sade sedan: "Ja de va de
med när vi föra me rågen, i närke ha hjälpe för
resa bräjet därän adde di inte hade måjt med' påt
där hade jo inte kommed rågen på hela sommaren."
Det ser ut som om denna tiden för sig var som i senare tid